
PRZYNIIEWOLON (1) *part praet pass pf*

przyniewolon, [przyniewolony].

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e oraz pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w niewolić).

sg m N (praed) przyniewol(o)n. ◇ [pl N m pers przyniewoleni.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zmuszony do uczynienia czegoś wbrew swej woli:

*[cum inf: Tho raczcie myecz wbaczenyv. nyech tego nyepzewodza. abifmy przinyewolony t [!]
nye bily extra regnum za Actorem iedzicz. ZapWpolActCon 1537 9/97v.]*

*Ze zdaniem dopełnieniowym: był [Jezus] tak bárzo ftrapiony/ że iść z krzyżem nie mógł/ Symon
był przyniewolon/ by mu go nieść pomogł. ArtKanc D12v.*

Synonimy: przymuszony, przywiedziony.

Cf PRZYNIIEWOLIĆ

ZCh